

MERKENRECHT- RELATIEVE GRONDEN

Docent : Marie-Christine Janssens

Het leerstuk van de relatieve gronden heeft betrekking op een derde belangrijk geldigheidsvereiste voor een merk - naast het onderscheidend vermogen en het toelaatbaar karakter - m.n. dat het teken beschikbaar moet zijn. De term relatieve gronden wijst er op dat deze gronden enkel door een belanghebbende partij – in essentie de houder van een ouder recht – kunnen worden ingeroepen. Dit zal in sommige gevallen tijdens de verleningsprocedure kunnen gebeuren (via een oppositieprocedure) en in elk geval ook na de verlening van de registratie (via een nietigheidsprocedure). Het merkenbureau noch de rechtbanken kunnen ambtshalve een teken weigeren op basis van een relatieve grond.

Aandacht wordt besteed aan het onderscheid tussen absolute gronden en relatieve gronden, enerzijds, en oppositie- en nietigheidsgronden, anderzijds.

In het leerstuk van de relatieve gronden (beschikbaarheidsvereiste), wordt naast enkele belangrijke conceptuele beginselen (specialiteitsregel en uniciteitsregel) vooral aandacht besteed aan 'anterioriteiten' die een probleem kunnen opwerpen voor een jongere registratie. Er is vooreerst de evidente hypothese van een ouder depot. Verder, en dit is voorlopig nog van toepassing inde Benelux, is er de situatie van het heropnemingsdepot. Er wordt ook gekeken naar andere dan merktekens die, indien zij reeds vroeger in het economisch verkeer werden gebruikt, een hinderpaal kunnen opwerpen. Tenslotte krijgt men inzicht in het beschermingssysteem van de algemeen bekende merken en de situatie van het depot te kwader trouw.

Of, in de praktijk, een anterioriteit de registratie van een teken kan tegenhouden (of later vernietigen), hangt af van verschillende omstandigheden en voorwaarden. De hierna aangegeven wettelijke bepalingen bevatten in dat verband kernbegrippen als 'identiteit', 'overeenstemming', 'soortgelijkheid', 'verwarringsgevaar', 'bekendheid', 'aantasting', enz. De inhoudelijke invulling van deze begrippen wordt in dit deel slechts summier besproken omdat alle details daarover aan bod komen naar aanleiding van de studie van de beschermingsomvang. Het is daarom belangrijk dat U later deze twee leerstukken samen bestudeert.

Bij de behandeling komt met name aan bod:

- Het onderscheid tussen absolute gronden en relatieve gronden;
- Het beginsel van specialiteit en uniciteit;
- De verschillende anterioriteiten die de registratie van een (jonger) merk in de weg kunnen staan (met inbegrip van het concept van het 'heropnemingsdepot');
- Het onderscheid tussen weigeringsgronden en nietigheidsgronden;
- De gronden op basis waarvan oppositie kan worden ingesteld tegen de aanvraag van een Beneluxmerk, enerzijds, en een Uniemark, anderzijds;
- Het statuut van het algemeen bekend merk;
- Het leerstuk van het depot te kwader trouw.